

naar man skal afløse en saadan Afgift, maa tage Tallene for et længere Tidsrum, og saa tage Gennemsnittet deraf. — Dernæst er det min Opfattelse, at den Sum, man efter denne Regning kommer til, netop svarer til den Værdi, som disse Afgifter har: 4 pCt. af de Penge, man har været fri for at betale for sin Ejendom og har betalt som Kapitelstakst i Stedet. Min Opfattelse af Spørgsmaalet er, at hvis man tager Tallene for disse 24 Aar og udskyder de to højeste og de to laveste, saa vil der blive givet fuld Erstatning, men jeg vil være villig til at forhandle om, at man skal beregne det efter nogle andre Aar. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede 2det Medlem for 3die Kreds ser paa dette Forhold, men i hvert Fald hans Parti i det andet høje Ting var enig med mig i, at noget saadant var fuld Erstatning efter deres Overbevisning.

Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal tænke mig dette Lovforslags Gang igennem Tinget, for, som jeg sagde til at begynde med, jeg undrer mig noget over, at jeg ikke en Gang hos det ærede 2det Medlem for 3die Kreds kan faa den Støtte, som jeg fik nede i det andet Ting fra hans Partis Side. Jeg for mit Vedkommende vilde meget ønske, at dette Lovforslag kunde blive til Lov saa betids, at denne Afløsning af Arvefæsteafgifterne kunde træde i Kraft 1. Januar 1917.

Ole Hansen: Jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at vi neppe tidligere har haft Lovforslag fremme her i Rigsdagen om Afløsning af gamle Byrder, gamle Afgifter, uden at der har rejst sig Invendinger imod, at saadan Afløsning finder Sted, idet der fra forskellige Sider er blevet gjort gældende, at der derved bliver begaaet Uret. Saaledes er det vistnok gaaet altid, og saaledes er det jo ogsaa gaaet her ved Behandlingen af denne Sag, idet det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) af forskellige Grunde udtalte sig stærkt imod Lovforslaget og fandt, at der ved saadan en Lov vil blive begaaet Uret. Den højtærede Minister har jo udtalt sig derom, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg finder dog, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at der meget sjældent behøver at hengaa ret lang Tid, efter at en saadan Lov er gennemført, før man fra saa godt som alle Sider — selv om det ikke sker ved, at man ligefrem siger det, sker det stiltiende — erkender, at den Afløsning, der er sket af den Slags gamle Byrder,

er rigtig, god, forsvarlig og formaalstjenlig. Saaledes er det gaaet adskillige Gange tidligere. Saaledes er det gaaet, da vi gennemførte Loven om Afløsning af Pligtarbejde i dets forskellige Former. Saaledes er det gaaet med Tiendens Afløsning og med Afløsningen af en Del tiendelignende Ydelser som Degnetrave, Smaaredsel, Julerente og lignende. Der er kun gaaet ganske kort Tid, saa har de, der var imod saadan Afløsning, erkendt — maaske stiltiende, men dog erkendt —, at det var i Virkeligheden en fornuftig og formaalstjenlig Foranstaltning, som blev truffet. Saaledes tror jeg egentlig ogsaa, det vil gaa, naar det forhaabentlig lykkes at gennemføre et Lovforslag om Arvefæsteafgifter.

Andet har jeg egentlig ikke tænkt at udtale overfor de Udtalelser, som den ærede Ordfører for det konservative Parti fremførte. Ministeren har jo omtalt adskillige af de Punkter, som det ærede Medlem berørte. Men jeg har et Par Bemærkninger at gøre, dels til den højtærede Minister, dels til det ærede Medlem for 2den Kreds (Jeppesen), som førte Ordet for Regeringspartierne her i Salen. Jeg vil først sige til det ærede Medlem, at naar han siger, at jeg og mine Meningsfæller her har stillet os afvisende overfor det foreliggende Lovforslag, saa begriber jeg ikke, hvor han har faaet denne Opfattelse fra. Han maa jo have tænkt paa helt andre Ting, da jeg udtalte mig om Spørgsmaalet, naar han kan komme med en saadan Udtalelse. Jeg fremsatte adskillige Anker mod Lovforslaget, ikke mod dets Hovedformaal, men mod enkelte Bestemmelser deri; og navnlig beklager jeg meget, at Lovforslaget ikke omfatter alle dem her i Landet, der svarer Arvefæsteafgifter, og jeg forstaar fremdeles ikke, end ikke efter at den højtærede Minister har udtalt sig, hvorfor der skal drages et saadant Skel. Ingen kan dog være i Tvivl om, at et saadant Skel vil medføre megen og berettiget Utilfredshed, og jeg forstaar ikke, hvorfor det skal sættes. Nu sagde den højtærede Minister, at hvis alle skulde med, vilde det have udkrævet adskillig længere Tid at indhente de nødvendige Oplysninger. Ja, det er jo meget muligt, at det vilde have udkrævet noget mere Tid. Men jeg vil dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er, saa vidt jeg husker, over et Aar siden, der skete Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen om at faa et Lovforslag frem med det Formaal at